

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Nomenclator Praecipuorum Iam Inde A Nato Christo
Ecclesiae Doctorum, Scriptorum, Professorum,
Metropolitaram, Archiepiscoporum, Episcoporum,
Cardinalium, Antistitum, Praesulum ... Haeresiarcharum
& ...**

Oraeus, Heinrich

Hanoviae, 1619

Salvtem Et Omnis Generis Benedictionem per Iesvm Christvm, vna cum
sincera officiolorum Nuncupatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11578

 SALVTEM ET OMNIS
 GENERIS BENEDICTIONEM

per IESVM CHRISTVM, una cum
 sincera officiorum Nunci-
 patione.

VIRI REVERENDI,
 CLARISSIMI, DOCTIS-
 simi, Domini, Symmystæ, ami-
 ci Honorandi.

Non fallit nec fallitur D I O D O R V S
 S I C V L V S, dum historiam & histo-
 ria cognitionem, scientiamq; τῆς ὁλῆς
 φιλοσοφίας μνηστοπολίῳ salutatur, nec
 abludit Eloquentia ille Phoenix C I C E R O, qui
 Historiam Testem Temporum, Lucem Veritatis,
 Vitam Memoria, Magistram Vitæ, Nuntiam Ve-
 tustatis, Civilis Prudentiæ Partem, denique Spe-
 culum atque Imaginem humanæ vitæ appellitat:
 Nam nulla est ars tam parva (ut loquitur Henric.
 Paulin. in Orat. de laude Historiæ 1553.) nulla sci-
 entia tam occulta, nulla disciplina tam obscura, cui
 non Historia, præstantiâ atq; Amplitudine suâ,
 subsidio atq; ornamento sit. Et haud dubie operam,
 ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, lusus est is, in omni, maximè e-
 minentiore vitæ statu, qui hunc φωνῆα non præ-
 uium, præducentemq; habeat & sequatur.

A 2

In-

Inprimis autem ea ipsa Historia, eiusque cognitio
 & scientia, homini-theologo vel Theologia studio-
 so, non potest, non maximam lucem, & in iudi-
 cando dexteritatem adferre, siue sint docendi rudes,
 siue coherendi palantes, siue confutandi Errantes,
 siue corrigendi delinquentes, siue profliganda mon-
 stra ἐπεὶ ὁ δὲ θεολόγος, siue erigenda pauida men-
 tes & anxie conscientia, ita ut, absit liuor & a-
 mulatio, insulsus planè atque ineptus Theologus
 putandus sit, qui iuxta historiam sacram, quam
 examissim nouisse, & in succum & sanguinem su-
 um conuertissi Theologum oportuit, etiam Histori-
 am Ecclesiasticam (non dico iam & prophanam)
 ne à limine, quot aiunt, salutârit, quo continua ei
 Ecclesie series atque praxis quasi ante oculos & in
 mente obuersetur. Certe solem è mundo sustuler-
 rit, qui à Theologo sustulerit cognitionem Historie,
 Nam quod Sol in mundo, id in Theologo Historia
 esse firmiter creditur. Quomodo enim veram Re-
 ligionem Pastor recte docebit? quomodo falsam a-
 criter confutabit? quomodo periclitantes susten-
 tabit? quomodo nutantes firmabit? quomodo eri-
 get Lapsos? quomodo solabitur tristes? quomodo re-
 diget exorbitantes in Ordinem? quomodo denique
 Semetipsum niter varios arumnarum procellas, &
 amplissimas in officijs vocationis calamitates, à
 quibus tam esse Liber, quam à fluctibus Oceanus,
 potest sustentabit, firmabit, conseruabit; absque ad-
 miniculo Historia, & Praxeos Ecclesie salutiferâ
 cognitione;

Ideoq; quibus in Academijs & communicatione
 sua

DEDICATORIA. 5

studiorum aliquam-multum tempus studijs Theologicis divino beneficio inhaerere datum est & datur, quod certe non omnibus contingit, illis Ego (Ordinis minimorum) autor ac sum, or sum, ut olidis: Doctrina Orthodoxa Fundamentis veliendi veli jactis etiam Historia Ecclesiastica lectionem, & cognitionem Praxeos Ecclesiastica adjungant. qua lux: & Dux ipsis esse potest ad absolutam quandam, & quantam quidem in his terris adsequi licet, perfectam & totam Eruditionem.

Nolim autem Pastorem, cui in Academijs diu vivere non datum est, vel studium Historices minus ac debuit, curavit, qui iam in arduo munere Ecclesiastico versatur, & qui, quam multorum nuper nata, perpera & prepostera sententia est studiorum suorum scopum sibi videtur esse consecutus, ut sit & salutetur DOMINVS PASTOR, opinari. Haec studia nunc ad se nihil pertinere.

Ego sane quisquis sim: Nam utilissimo longi Academiarum usus beneficio, divinitus non esse mihi, proh dolor! concessum frui, novi: postquam primum Theologiae studium, locorum communium dico, decurrissem, & prima stipendia quod aiunt, feliciter meruissem Tyro, id mihi faciendum unice putavi, ut continuo etiam cognitionem Historia & praxeos Ecclesiastica subjungerem, quâ sane re in Regimine Ecclesiastico me hactenus Dei beneficio ac gratia non parum adiutum esse, optime sentio, luculenterque testor.

Id autem ante omnia egi, ut haberem continuam seriem Doctrinae ac Doctorum, iam inde à Na-

to CHRISTO ad hoc nostrum ultimum repur-
gata doctrina Christiana seculum, unde mihi con-
staret, quo Scriptorum vel Doctorum Ecclesiastico-
rum quisque tempore ac loco vixerit, quæ recte quæ
secus intellexerit ac docuerit; Nam certum hoc esse
ratus sum: Quò quis temporibus CHRISTI &
Apostolorum, Apostolicorumque (vide Aphorism.
Sculdet. de Lction. Patrum.) virorum esset pro-
pior, eò eundem esse sinceriores, In sinceriores au-
tem, quo remotior: Et, ut Tertullianus vetustissi-
mus scriptor ait, de præscriptionibus Hereticorum:
Primum quodque verissimum, adulterinum
quodque posterius. Hinc ad id natus mihi est in-
ter manus præfens NOMENCLATOR, in
quo ostendo, quo tempore & Loco à Nato CHRI-
STO quisque PRÆCIPVORV Eccle-
siae Doctorum, Scriptorum, Professorum, &c. Vi-
xerit ac docuerit.

Scio autem, proprio experimento edoctus, hu-
jusmodi Ὀνομαζυγίας & historiarum ἐπιτο-
μὰς & utiles esse, & sine magno tædio ac labo-
re evolvi, pretioque (quod amplitudinis consi-
deratine multis obstat) non pretioso comparari.
Quin etiam hic noster Nomenclator multis, con-
fido utilis erit, cum doctioribus tum Tyronibus,
& his quidem futurus est pro manu ductione, il-
lis autem, quæ antea legerunt, suaviter in memo-
riam revocabit, utrisque memoriam in historiis ita
acuet, ut laboris, lectionisve (ausim dicere) nemi-
nem possit tædere, pigere, pœnitere.

Au-

DEDICATORIA. 7

Auctorum Nomina (quod multi fortè desiderabunt) non adscripsi, nam fieri id & propter multitudinem, & propter varietatem opinionum in tam brevi & succincto NOMENCLATORE, non potuit, in id autem, (audacter dico) studiosè incubui, ut fide dignissimorum quorumque Auctorum testimoniis & assertionibus, starem, harerem, acquiescerem.

Omnes personas Ecclesiasticas adnotare nec opus erat (qua enim hac futura esset Lerna?) nec possibile, sed ut facies Tituli loquitur: Præcipuorum Nomina excerpſi, & eorum quidem, quorum in Historijs maxima ex parte crebra frequensque fit mentio.

Si quibus etiam vel annum, vel articulos, vel momenta alicubi non adsecutus esse videbor, illi ſciant impossibile id eſſe, vel diligentiſſimo & oculatiſſimo cuiq; propter variationem Auctorum, ideoque non nulli huic objectioni: Nota (vel circiter, vel amplius &c.) prudenter occurrere conſultum duxi. Et ſuccurrit hic mihi commodè atque appoſite illud Auguſtini, qui in Epistoſa ad Minerium. 131. Quamvis, inquit, in eis cognoscendis, qui Spiritu ſancto adjuſti non ſunt, ipſa humana infirmitatis conditione compulſi ſunt, quemadmodum non fallerentur in plurimis, non video. Eſt tamen aliqua propinquitas libertatis in eis, ſi voluntatem mentiendi non habent, nec homines fallunt, niſi cum ab Hominibus humana infirmitate falluntur.

Videre præterea hic eſt, jucundum nomen Teſtiũ

Veritatis, unde intelligitur, quam gratiose simul atque potenter Deus etiam in medijs Papatus, Cimmerijsque tenebris excitavit & conservavit, qui erroribus & Idolomania contradicentes veritati cœlesti etiam ad sanguinem usque, ensesque & rogos constanter atque intrepide prolixum testimonium perhibuerint.

Notare etiam licebit ardentissimum quendam zelum, sed non secundum scientiam, in promouenda Eidololatria, Regum, Imperatorum, principum, Comitum, &c. qui abiectis fascibus, diadematisque prostratis, vel in Spelæa eremiticorum claustrorum sese stulte abdiderunt, commentitioque vitæ genere Deum promereri superstitiose sunt conati, vel alijs quibuscunque modis Cathedram iniquitatis exadificarunt, donec ad prodigiosum hoc culmen emergeret, & emineret.

Denique non est recens hic fœtus, ne non - Nemo calumniatur, nec rubet à matre, sed in nonum usque annum, Horatii suasu, pressus, & subinde magis magisque elaboratus est, donec in hanc justam magnitudinem excresceret, certe non semel de utraque Pegasus & ursorum in modum lambendo adhibui, ut quodammodo stare posset.

Non dicam jam de obiter adiectis notabilibus historijs, quæ Lectorem manifeste & utiliter permovebunt attentum.

Vobis autem, Reuerendi, clarissimi, Doctissimi Viri, Domini, symmystæ, amici honorandi, hoc quicquid est opella inscribere & offerre ut volui, ita debui, ut inde liquido pateret, quanta devotione & obser-

obser-

DEDICATORIA. 9

observantia cum vos, tum vestros superiores omnes
ac singulos, Dominos meos ac patria mea Assen-
heimij Clementissimos, Ordinarium meum & ad-
natum Magistratum, prosequar, inque finem co-
lam: Et ut me, meosque, meaque studia, & pios
Conatus ac labores, cum vobis tum ipsis, compro-
barem & commendarem, simul humiliter & affli-
ctim rogans, ut quo offero, eo animo suscipiatis,
Candido, Theologico, amico, Meq; vestrum esse,
dum vivo, patiamini, agnoscatis, faveatis. Scri-
bebam Nauhamij ad radices montis S. Ioannis in
V Veddorav. Calend. Martijs in Museolo. Anno
1619.

Vester in DOMINO

ORAEVS.

AS

Abbas